

Zapytania o potopie

Autor: Fantasta64 - 2007/12/13 03:46

Skąd wzięły się u brzegów japońskiej wyspy Honaguni (grupa Ryukyu) potężne struktury do zbudowania przypominające zabudowę dużego miasta, z wielkimi schodami, platformami, kolumnami? Przez kamienną platformę biegnie rowek szer. ok. 25-30 cm, ciągnący się ze wschodu na zachód, niewiadomego przeznaczenia. Japońscy geolodzy są zdania, że taka struktura jak ta nie mogła powstać "siłami natury", ale archeolodzy nie kwapią się do poważnego zajęcia się tą sprawą. Prof. geologii Kimura uważa, że ostatnie zmiany dna morskiego nastąpiły ok. 9000-10000 lat temu, więc "miasto" nie mogło powstać później - ale wcześniej tak. Czy dowiemy się z czym mamy tu do czynienia? Z zatopionym przez wielki potop portem?

W rejonie Japonii istnieje opowieść o zatopionym wielkim lądzie. Niektórzy nazywają go Mu. A są też inne mity, częste wśród mieszkańców wysp Pacyfiku, opowiadające o podwodnych miastach. Jak na przykład ta o dwóch braciach, którzy przybyli na 30 dniach z lądu na zachodzie, i w miejscu zatopionego miasta wybudowali Wyspę Panapei. Interesujące jest i to, iż z drugiego krańca utworzonego przez wody potopu "morza" widzimy góry Hindukuszu, Pamiru, Himalaje. Czyż nie tu miała wylądować barka indyjskiego Manu? Czyżby relacja indyjska dotyczyła tego samego wydarzenia, tylko opowiedzianego z innej, indyjskiej perspektywy...

Planów osadnictwa z czasów przedpotopowych w Indiach nie ma. Najstarsze pochodzą z okresu 4500 p.n.e. więc z okresu ustępowania wód potopu.

I w końcu Sumerowie w którym piśmiennictwie pojawia się pierwszy znany nam opis "naszego", biblijnego potopu.

Poza mitami występuje też odkrycie arki Noego przez Ronalda Wyatta

Zdjecie ze stony

Na stronie internetowej znajduje się lista ponad 200 ludów zamieszkujących różne rejony świata, pochodzących z których zachowały się mity o potężnej powodzi. Cechy wspólne z Biblią podano w procentach.

Prawdopodobną przyczyną potopu to potężne uderzenie meteorytu które mogło doprowadzić do rozerwania skorupy, zniszczenia większych skałnych szczytów podpierających przedpotopowy kontynent, wywołanie olbrzymiej fontanny wody wytryskującej w atmosferę pod ciśnieniem spowodowanym ciśnieniem skorupy skalnej kontynentu bezwładnie spoczywającego na masie wód podziemnych i w efekcie zniszczenia powłoki wodnej otaczającej nigdy Ziemi.

O potopie wiadczą też teoria hydroplatform doktora Waltera Browna której założenia są następujące:

- na Ziemi przed potopem był tylko jeden duży kontynent pokryty bujną roślinnością; były tam morza i rzeki oraz góry nieco niższe niż obecne - ich wysokość dochodziła zapewne do ok. 2800 m n.p.m.

przed potopem na Ziemi istniała też olbrzymia ilość wód podziemnych (ok. połowa całej wody, która jest w dzisiejszych oceanach). Woda ta mieściła się w wewnętrznych komorach porożonych ze sobą, które tworzyły swego rodzaju szelf o grubości ok. pół mili (ok. 800 m) i jakiejś 10 mil (ok. 16 km) pod powierzchnią ziemi

rosnące ciśnienie wód podziemnych rozciągało skorupę ziemską

rozerwanie skorupy ziemskiej zaczęło się od mikroskopijnego pęknięcia, które rozrosło się w obu kierunkach w tempie ok. 3 mil / sek. (ponad 17 tysięcy km/godz.). Powstałe pęknięcie okrężyło glob w ok. 2 godziny.

wody podziemne, poddane potężnemu ciśnieniu wytworzonemu pod wpływem napierającej z góry 10-milowej warstwy skał, wytrysnęły z pęknięcia z niesamowitą siłą, która nadała tej fontannie wody prędkość ponad 1/4 światła i wyniosła ją do atmosfery na wysokość ponad 20 mil (ponad 30 km)

rozpylana woda sprawiła gigantyczne opady deszczu

część wody tryskająca w zimną stratosferę zamarza tworząc kryształ i bryły lodu, które spadały na ziemię grzebiąc i zamarzając wiele stworzeń (jak np. zamrożone mamuty znalezione na Syberii i Alasce)

ogromne ciśnienie tryskającej fontanny spowodowało erozję skał z obu stron pęknięcia, co dało też olbrzymie masy osadów, które pokryły całą powierzchnię ziemi. Osady te uwięziły rośliny i zwierzęta tworząc skamieliny (większość skamielin powstała w czasie potopu)

rozpadlina stopniowo poszerzała się na skutek erozji tak, iż w końcu skały, które były dotychczas ciśnieniem podziemnymi komorami wodnymi wypiętrzyły się tworząc grzbiety różnooceaniczne

pięty kontynentalne, hydropięty, pod którymi znajdowała się jeszcze dająca poślizg woda zsunęła się w dół

tworzącego się grzbieta różnodatlantyckiego

zsuwające się potężne pięty kontynentalne z wolną przyspieszały; w chwili gdy nabrały prędkości ok. 45 mil / godz.

(ok. 70 km/godz.) natrafiły na opór ulegając następnie ciśnieniu i pofałdowaniu - nastąpiło gwałtowne formowanie się gór i rowów oceanicznych: główne szczyty górskie biegną równolegle do grzbietów oceanicznych, z których się ześlizgnęły

zsuwające się z grzbietów oceanicznych hydropięty utworzyły głębokie baseny oceaniczne, do których spłynęły wody potopu; wiele basenów pozostałych na kontynentach i misowate zagłębienia utworzyły jeziora popotopowe.

Jak to więc jest z biblijnym potopem? Czy jest echem prawdziwych wydarzeń, a jeśli tak, to których? Na podstawie przedstawionych danych wynika że Biblijny potop to nie wymysł a prawda.

Odp.:Zapytania o potopie

Autor: k,nm,nm,nm - 2007/12/24 23:28

Fantasta64 napisał:

Skąd wzięły się u brzegów japońskiej wyspy Honaguni (grupa Ryukyu) potężne struktury do zbudowania przypominające zabudowę dużego miasta, z wielkimi schodami, platformami, kolumnami? Przez kamienną platformę biegnie rowek szer. ok. 25-30 cm, ciągnący się ze wschodu na zachód, niewiadomego przeznaczenia. Japońscy geolodzy są zdania, że taka struktura jak ta nie mogła powstać "siłami natury", ale archeolodzy nie kwapią się do poważnego zajęcia się tą sprawą. Prof. geologii Kimura uważa, że ostatnie zmiany dna morskiego nastąpiły ok. 9000-10000 lat temu, więc "miasto" nie mogło powstać półniewiadome - ale wcześniej tak. Czy dowiemy się z czym mamy tu do czynienia? Z zatopionym przez wielki potop portem?

W rejonie Japonii istnieje opowieść o zatopionym wielkim mieście. Niektórzy nazywają go Mu. A są też inne mity, częste wśród mieszkańców wysp Pacyfiku, opowiadające o podwodnych miastach. Jak na przykład ta o dwóch braciach, którzy przybyli na 30 dniach łodzi na zachód, i w miejscu zatopionego miasta wybudowali wyspę (wyspa Panapei). Interesujące jest i to, iż z drugiego krańca utworzonego przez wody potopu "morza" widzimy góry Hindukuszu, Pamiru, Himalaje. Czyż nie tu miała wylądować barka indyjskiego Manu? Czyżby relacja indyjska dotyczyła tego samego wydarzenia, tylko opowiedzianego z innej, indyjskiej perspektywy...

Planów osadnictwa z czasów przedpotopowych w Indiach nie ma. Najstarsze pochodzą z okresu 4500 p.n.e. więc z okresu ustępowania wód potopu.

I w końcu Sumerowie w których piśmiennictwie pojawia się pierwszy znany nam opis "naszego", biblijnego potopu. Poza mitami występuje też odkrycie arki Noego przez Ronalda Wyatta

Zdjecie ze stony

Na stronie internetowej znajduje się lista ponad 200 ludów zamieszkujących różne rejony świata, spośród których zachowały się mity o potężnej powodzi. Cechy wspólne z Biblią podano w procentach.

Prawdopodobną przyczyną potopu to potężne uderzenie meteorytu które mogło doprowadzić do rozerwania skalnej skorupy, zniszczyć większość skalnych szańców podpierających przedpotopowy kontynent, wywołać olbrzymie fontanny wody wytryskującej w atmosferę pod ciśnieniem spowodowanym ciśnieniem skorupy skalnej kontynentu bezwładnie spoczywającego na masie wód podziemnych i w efekcie zniszczyć powokę wodną otaczającą nigdy Ziemi.

O potopie świadczy też teoria hydroplatform doktora Waltera Browna której założenia są następujące:

- na Ziemi przed potopem było tylko jeden duży kontynent pokryty bujną roślinnością; były tam morza i rzeki oraz góry nieco niższe niż obecne - ich wysokość dochodziła zapewne do ok. 2800 m n.p.m.

przed potopem na Ziemi istniała też olbrzymia ilość wód podziemnych (ok. połowa całej wody, która jest w dzisiejszych oceanach). Woda ta mieściła się w wewnętrznych komorach porożonych ze sobą, które tworzyły swego rodzaju szelf o grubości ok. pół mili (ok. 800 m) i jakiejś 10 mil (ok. 16 km) pod powierzchnią ziemi

rosnące ciśnienie wód podziemnych rozciągało skorupę ziemską

rozerwanie skorupy ziemskiej zaczęło się od mikroskopijnego pęknięcia, które rozrosło się w obu kierunkach w tempie ok. 3 mil / sek. (ponad 17 tysięcy km/godz.). Powstałe pęknięcie okrężyło glob w ok. 2 godziny.

wody podziemne, poddane potężnemu ciśnieniu wytworzonemu pod wpływem napierającej z góry 10-milowej warstwy skały, wytrysnęły z pęknięcia z niesamowitą siłą, która nadała tej fontannie wody prędkość ponad 1/4 światła i wyniosła ją do atmosfery na wysokość ponad 20 mil (ponad 30 km)

rozpylana woda sprawiła gigantyczne opady deszczu

część wody tryskająca w zimną stratosferę zamarzała tworząc kryształy i bryły lodu, które spadały na ziemię grzebiąc i zamrażając wiele stworzeń (jak np. zamrożone mamuty odnalezione na Syberii i Alasce)

ogromne ciśnienie tryskającej fontanny spowodowało erozję skały z obu stron pęknięcia, co dało też olbrzymie masy osadów, które pokryły całą powierzchnię ziemi. Osady te uwięziły rośliny i zwierzęta tworząc skamieliny (większość skamielin powstała w czasie potopu)

rozpadlina stopniowo poszerzała się na skutek erozji tak, iż w końcu skały, które były dotychczas ciśnieniem podziemnymi komorami wodnymi wypiętrzyły się tworząc grzbiet tarczy oceanicznej

powstały kontynentalne, hydroptyty, pod którymi znajdowała się jeszcze dająca poślizg woda zsunęła się w dół tworząc się grzbietu tarczy atlantyckiego

zsuwające się potężne powody kontynentalne z wolna przyspieszały; w chwili gdy nabrały prędkości ok. 45 mil / godz. (ok. 70 km/godz.) natrafiły na opór ulegając następnie ciśnieniu i pofałdowaniu - nastąpiło gwałtowne formowanie się gór i rowów oceanicznych: główne szczyty górskie biegną równolegle do grzbietów oceanicznych, z których się ześlizgnęły

zsuwające się z grzbietów oceanicznych hydroptyty utworzyły głębokie baseny oceaniczne, do których spłynęły wody potopu; wiele basenów pozostałych na kontynentach i misowate zagłębienia utworzyły jeziora popotopowe.

Jak to więc jest z biblijnym potopem? Czy jest echem prawdziwych wydarzeń, a jeśli tak, to których? Na podstawie przedstawionych danych wynika że Biblijny potop to nie wymysł a prawda.

=====